

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Poláchem ve věci

žalobkyně: **M. Š.**
bytem X
zastoupená Mgr. Janou Řezáčovou,
advokátkou se sídlem nám. Kpt. Otm. Chlupa 2490/9, 669 02 Znojmo

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení,**
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 20. 10. 2021, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 20. 10. 2021, č. j. RN-595 503 0631-315-OP, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 2 600 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně žalobkyně, Mgr. Jany Řezáčové, advokátky se sídlem nám. Kpt. Otm. Chlupa 2490/9, 669 02 Znojmo.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se včasně podanou žalobou, doručenou Krajskému soudu v Brně (dále též „krajský soud“ či „zdejší soud“), domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým byly zamítnuty námitky žalobkyně proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 7. 2021, č. j. X (dále též „prvostupňové rozhodnutí“), a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.

2. Prvostupňovým rozhodnutím bylo rozhodnuto o zamítnutí žádosti žalobkyně o zvýšení starobního důchodu pro nesplnění podmínek ustanovení § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále též „zákon o důchodovém pojištění“), neboť nemůže být přihlédnuto k době pojištění od 1. 1. 1977 do 30. 11. 1977, protože dobu zaměstnání v jednotném zemědělském družstvu (dále též „JZD“) nelze hodnotit dle čestného prohlášení. O době zaměstnání v JZD musí být prokázáno, že účastník řízení byl v uvedené době pojištěn a odpracoval stanovený počet jednotek.

II. Napadené rozhodnutí

3. Žalovaná shrnula ve svém rozhodnutí obsah námitek podaných proti prvostupňovému rozhodnutí. Při svém rozhodování vycházela z ustanovení § 56 odst. 1 písm. b) věty první zákona o důchodovém pojištění. Pro postup podle tohoto ustanovení podle žalované však nebyly splněny zákonné podmínky.
4. Podle žalované dobu zaměstnání žalobkyně v JZD 1. Máj Jezeřany – Maršovice v obdobích od 1. 1. 1977 do 30. 11. 1977 a od 1. 4. 1978 do 30. 4. 1982 nelze zhodnotit jako dobu její účasti na důchodovém pojištění na základě předložených čestných prohlášení. Čestné prohlášení o době činnosti v JZD, člena i nečlena, nelze považovat za věrohodné, pokud okresní správy sociálního zabezpečení ani příslušná zemědělská družstva nemají o této činnosti žádné údaje svědčící o splnění dříve platných podmínek rozhodných pro vznik účasti na pojištění. Lze těžko předpokládat, vzhledem ke složitosti tehdy platných podmínek pro vznik účasti zaměstnance JZD na pojištění, že jsou tyto rozhodné skutečnosti žalobkyni i svědkům po tak dlouhé době objektivně známy v požadovaném rozsahu. Proto žalovaná konstatovala, že nebylo věrohodně prokázáno, že žalobkyně vykonávala v předmetných obdobích činnost, která založila její účast na důchodovém pojištění, a nelze tato období zhodnotit jako doby pojištění pro účely nároku na starobní důchod a jeho výši. Na základě zjištěného skutkového stavu nemohou být žalobkyni zhodnoceny další doby pojištění. Žalovaná proto námitkám žalobkyně nevyhověla.

III. Žaloba

5. Žalobkyně nesouhlasila s napadeným rozhodnutím a tvrdila, že jí byla zkrácena na svých právech. Zejména došlo k porušení jejího práva na plný starobní důchod, který jí byl přiznán v nižší částce, než v jaké jí náleží, a to v důsledku skutečnosti, že nebylo přihlédnuto k době pojištění od 1. 1. 1977 do 30. 11. 1977 a od 1. 4. 1978 do 30. 4. 1982.
6. Rozhodnutí žalované je postaveno na závěru, že žalobkyně neprokázala, že v uvedených obdobích pracovala, a tedy byla účastna důchodového pojištění. Žalobkyně však v těchto obdobích řádně pracovala v pracovním poměru. Svůj požadavek o zvýšení starobního důchodu doložila čestným prohlášením své osoby a dále čestnými prohlášeními dvou svědků.
7. Dále žalobkyně uvedla, že k datu 1. 1. 1976 se stala členkou družstva JZD 1. Máj Jezeřany – Maršovice, což vyplývá z osvědčení o členství v družstvu. K datu 18. 6. 1976 pak získala výuční list. Od 1. 1. 1977 do 30. 11. 1977 a od 1. 4. 1978 do 30. 4. 1982 v tomto družstvu řádně pracovala v pracovním poměru, přičemž pracovala v rostlinné výrobě, zejména ve vinohradu. V daném období byla žalobkyně svobodná, vdala se v roce 1982 a na mateřskou nastoupila v roce 1983. V tehdejší době přitom existovala zákonná povinnost

pracovat a pokud by žalobkyně nepracovala, dopouštěla by se trestného činu příživnictví.

8. Žalobkyně tedy prokázala, že do dob důchodového pojištění měla být zahrnuta i sporná období. A to s ohledem na předložená prohlášení svědků a na listinné důkazy, z nichž plyne, že žalobkyně se svým zaměstnavatelem uzavřela učební smlouvu a v období let 1976 – 1981 byla řádnou členkou družstva. Současně byla v dané době ze zákona povinna pracovat. Jiným způsobem žalobkyně není schopna doložit, že v předmětných obdobích vykonávala práci v pracovním poměru. Bylo by pak nespravedlivé, pokud by tyto doby nebyly zahrnuty do doby pojištění. Skutečnost, že nebyly do doby pojištění zahrnuty, se totiž nestala v důsledku zavinění žalobkyně. Tvrzení žalované, že čestná prohlášení nejsou věrohodná, pokud okresní správy sociálního zabezpečení a příslušná družstva nemají o této činnosti žádné údaje svědčící o splnění dříve platných podmínek rozhodných pro vznik účasti konkrétních pojištěnců na pojištění, považuje žalobkyně za účelové.
9. Závěrem žalobkyně navrhl, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalované

10. Žalovaná ve svém vyjádření shrnula průběh řízení a obsah dávkového spisu. Dále žalovaná podrobně rozebrala právní úpravu, z níž při rozhodování o žádosti žalobkyně vycházela.
11. S ohledem na uvedené pak žalovaná uzavřela, že nestačilo, aby družstevník byl účasten sociálního zabezpečení, tj. aby byl v JZD pracovně činný alespoň v rozsahu stanoveném § 4 odst. 3 zákona č. 103/1964 Sb., nýbrž se vyžaduje, aby byl pracovně činný v podstatně vyšším rozsahu, neboť musí v kalendářním roce odpracovat počet pracovních dnů stanovených vyhláškou č. 195/1964 Sb. Proto má žalovaná za jednoznačné, že čestná prohlášení dvou navržených svědků pro zápočet doby pojištění žalobkyně nepostačují. K zápočtu doby zaměstnání nestačí jen členství v JZD, ale musí být současně splněna podmínka odpracování stanoveného počtu minima pracovních dnů v kalendářním roce. To svědeckou výpovědí nelze s tak výrazným časovým odstupem prokázat.
12. Napadené rozhodnutí je podle žalované správné a v souladu se zákonem. Žalovaná proto navrhl, aby krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

V. Posouzení věci krajským soudem

13. Žaloba byla podána v zákonné dvouměsíční lhůtě (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního – dále jen s.ř.s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.) a jde o žalobu přípustnou (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
14. Napadené rozhodnutí žalovaného krajský soud přezkoumal v řízení podle části třetí, hlavy II, dílu 1, § 65 a následujících s.ř.s. v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti, a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).

15. Soud ve věci rozhodl v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení ústního jednání.
16. Krajský soud v Brně dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Soud při svém rozhodování vyšel z následujících skutečností, úvah a závěrů.
17. Podle § 13 odst. 1 věty před středníkem zákona o důchodovém pojištění se za dobu pojištění považují též doby zaměstnání získané před 1. lednem 1996 podle předpisů platných před tímto dnem, s výjimkou doby studia po dosažení věku 18 let.
18. Vzhledem k tomu, že jde o posouzení sporných období od 1. 1. 1977 do 30. 11. 1977 a od 1. 4. 1978 do 30. 4. 1982, vztahovaly se na předmětná období jiné právní předpisy, než uvedla žalovaná ve svém vyjádření k žalobě. Krajský soud konstatuje, že v inkriminované době bylo sociální pojištění družstevníků upraveno zákonem č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení (dále jen „zákon č. 121/1975 Sb.“) spolu s vyhláškou č. 128/1975 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení (dále jen „vyhláška č. 128/1975 Sb.“).
19. Podle § 3 písm. b) zákona č. 121/1975 Sb. *důchodového zabezpečení podle tohoto zákona jsou účastni členové jednotných zemědělských družstev.*
20. Podle § 9 odst. 1 zákona č. 121/1975 Sb. *podmínky, za nichž se poskytují dávky důchodového zabezpečení, jsou uvedeny v ustanoveních o jednotlivých dávkách a ve společných ustanoveních o dávkách, popřípadě pokud jde o některé skupiny pracujících, v prováděcích předpisech.*
21. Podle § 9 odst. 2 zákona č. 121/1975 Sb. *nároky na důchod starobní a invalidní (částečný invalidní) a důchod za výsluhu let (částečný důchod za výsluhu let) se řídí především a) délkou doby zaměstnání, jímž se rozumí zaměstnání v pracovním (učebním) poměru, pracovní činnost v poměru člena výrobního družstva a člena jednotného zemědělského družstva, služba v ozbrojených silách a jiné činnosti, které se podle tohoto zákona nebo předpisů vydaných podle něho hodnotí pro vznik nebo výši nároku na důchod, b) pracovní kategorií, do níž je zaměstnání zařazeno, c) výší mzdy, pracovní odměny, služebního příjmu a jiných pracovních příjmů (dále jen "výdělek").*
22. Podle § 10 odst. 4 zákona č. 121/1975 Sb. *doba pracovní činnosti člena jednotného zemědělského družstva v takovém družstvu se hodnotí jako doba zaměstnání, pokud pracovní činnost zakládá zabezpečení v nemoci podle předpisů o zabezpečení v nemoci členů jednotných zemědělských družstev a člen jednotného zemědělského družstva odpracoval v kalendářním roce stanovený počet pracovních dnů nebo splnil pracovní úvazek jinak stanovený. Před 1. lednem 1976 se však jako doba zaměstnání hodnotí doba pracovní činnosti, která zakládala důchodové zabezpečení podle předpisů o důchodovém pojištění členů jednotných zemědělských družstev a podle předpisů o sociálním zabezpečení družstevních rolníků.*
23. Podle § 10 odst. 5 písm. c) zákona č. 121/1975 Sb. *prováděcí předpisy stanoví počet pracovních dnů (jinak stanovený pracovní úvazek) potřebný pro zápočet kalendářního roku pro vznik nároku na dávky důchodového zabezpečení a pro jeho výši (odstavec 4 věta první); tyto předpisy také stanoví, která doba se započítává jako doba zaměstnání, jestliže v kalendářním roce podmínka odpracování stanoveného počtu pracovních dnů (pracovního úvazku) nebyla splněna.*
24. Uvedeným prováděcím předpisem je pak vyhláška č. 128/1975 Sb. Tato vyhláška v § 3 upravuje podmínky založení důchodového pojištění družstevníků. Pro založení důchodového zabezpečení člena jednotného zemědělského družstva je nezbytné, aby

pracovní činnost v JZD splňovala několik předpokladů. Základním předpokladem bylo to, aby člen družstva odpracoval v průběhu roku v družstvu alespoň určitý minimální počet dní stanovený uvedenou vyhláškou. Nesplnil-li člen JZD tento předpoklad, nebyl důchodově zabezpečen, jak uvádí žalovaná v odůvodnění svého rozhodnutí (být poměrně stručně a nekonkrétně).

25. Byť tedy žalovaná odkazovala na právní předpisy, které byly ve sporných obdobích již neúčinné, i v rámci účinné právní úpravy platilo, že pro založení důchodového pojištění družstevníků musí být splněna určitá kritéria.
26. Krajský soud má za nesporné, že žalobkyně byla členkou JZD 1. Máj Jezeřany – Maršovice, ostatně i žalovaná považovala tuto skutečnost za prokázanou. S ohledem na výše uvedenou právní úpravu potom soud souhlasí se žalovanou, že pouhé doložení členství v družstvu není dostačující pro posouzení účasti žalobkyně na důchodovém pojištění.
27. Z ustanovení § 38 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o organizaci a provádění sociálního zabezpečení“), plyne, že základním důkazním prostředkem k prokázání doby pojištění (resp. doby zaměstnání v režimu důchodového zabezpečení) je evidenční list. V případě žalobkyně nebyly předloženy evidenční listy vztahující se ke sporným obdobím od 1. 1. 1977 do 30. 11. 1977 a od 1. 4. 1978 do 30. 4. 1982. Ani přes snahu žalované i žalobkyně se nepodařilo potřebné evidenční listy dohledat v příslušných archivech. Lze přisvědčit žalobkyni, že ve sporném období musela být s ohledem na tehdejší společenské a právní poměry zaměstnána (resp. být pracovně činná), přičemž žalobkyně již v průběhu správního řízení tvrdila, že v předmětných sporných obdobích pracovala v JZD 1. Máj Jezeřany – Maršovice v rámci pracovního poměru. Pracovala pak celoročně od 7 do 15 hod. od pondělí do pátku, někdy odpracovala i přesčasy v sobotu. Žalobkyně předložila v řízení čestná prohlášení dvou svědků, pracovníků JZD 1. Máj Jezeřany – Maršovice, kteří potvrdili, že žalobkyně ve sporných obdobích konala práci pro JZD 1. Máj Jezeřany – Maršovice.
28. Soud nezpochybňuje povinnost žalobkyně prokázat své doby pojištění. I vzhledem ke způsobu archivace evidenčních listů a uplynulému času je nutné připustit i variantu, že mohlo dojít ke ztrátě evidenčních listů žalobkyně, což žalobkyně tvrdila v předloženém čestném prohlášení. V takové situaci by nebylo přípustné automaticky dovozovat nepříznivé následky pro žalobkyni.
29. Pro samotné potvrzení, že žalobkyně byla v předmětných obdobích zaměstnána v JZD 1. Máj Jezeřany – Maršovice, by přitom předložená čestná prohlášení byla dostačující. V situaci, kdy k zahrnutí těchto období do dob důchodového pojištění, je potřeba doložit i počty odpracovaných hodin, čestná prohlášení samozřejmě dostatečná nejsou. Nicméně pokud žalobkyně již ve správním řízení tvrdila, že pracovala celoročně a odpracovala počet hodin jako při plném pracovním úvazku, a toto tvrzení by se potvrdilo i jiným důkazem, pak by tato informace pro zápočet dob pojištění mohla být v nyní posuzovaném případě dostačující.
30. Soudní rozhodovací praxe je přitom ustálena v názoru, že zákon o organizaci a provádění sociálního zabezpečení obsahuje pouze částečnou úpravu dokazování, přičemž z něho nelze dovodit, že by účast na důchodovém pojištění bylo možné prokázat pouze evidenčním listem důchodového pojištění, který představuje toliko pravidelný důkazní

prostředek, nikoliv však výlučný. Při neexistenci evidenčních listů důchodového zabezpečení lze tvrzení pojištěnce o účasti na důchodovém zabezpečení prokazovat jakýmkoliv důkazními prostředky upravenými obecným procesním řádem, jímž je zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, podle jehož § 51 odst. 1 může za důkaz sloužit jakýkoliv prostředek, jímž lze zjistit stav věci (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 2. 2009, č. j. 6 Ads 24/2008 – 163 a ze dne 29. 8. 2007, č. j. 3 Ads 89/2006 – 65). V této souvislosti se jako specifický důkazní prostředek nabízí čestné prohlášení pojištěnce a dvou svědků, jimiž je dle § 85 odst. 5 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení přípustné prokázat účast na důchodovém pojištění. Dále je možné užít i obecný důkazní prostředek ve formě svědecké výpovědi. Je třeba rovněž zmínit, že v daném případě postačuje prokázat pouze časový rozsah účasti na důchodovém zabezpečení, nikoliv též výši vyměřovacího základu, neboť sporné období není součástí rozhodného období ve smyslu § 18 zákona o důchodovém pojištění (sporné období končí dnem 30. 4. 1982 a rozhodné období začíná až 1. 1. 1986). Prokázání sporné doby pojištění tak má v daném případě vliv pouze na výši procentní výměry starobního důchodu dle § 34 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění.

31. Žalobkyně k prokázání sporných období pojištění předložila své čestné prohlášení a čestné prohlášení dvou svědků, kteří spolu s ní pracovali v JZD 1. Máj Jezeřany – Maršovice. Tito svědci čestně prohlásili, že žalobkyně v době od 1. 1. 1977 do 30. 11. 1977 a od 1. 4. 1978 do 30. 4. 1982 vykonávala zaměstnání u JZD 1. Máj Jezeřany – Maršovice. Žalovaná v napadeném rozhodnutí k těmto čestným prohlášením nepřihlédla, což odůvodnila tím, že čestná prohlášení nejsou dostatečná, jestliže nejsou k dispozici žádné rozhodné údaje o pracovní činnosti žalobkyně významné pro splnění tehdejších podmínek platných pro účast na pojištění (výše stanovených jednotek, jejich odpracování, omluvení neodpracování). Žalovaná vyjádřila domněnku, že uvedení svědci objektivně nemohou znát tyto údaje po tak dlouhé době.
32. Je nutno konstatovat, že údaje vepsané do předtištěného formuláře „Čestné prohlášení o dobách zaměstnání do 31. 12. 1995“ jsou skutečně příliš stručné na to, aby na základě jejich uvedení svědky (tedy způsobem předvídaným zákonem o organizaci a provádění sociálního zabezpečení) bylo možné učinit závěr, že výkon práce žalobkyně pro JZD 1. Máj Jezeřany – Maršovice zakládal účast na důchodovém pojištění dle tehdy platných právních předpisů. To ovšem bez dalšího neznamená, že by svědci v případě, že by žalovaná přistoupila k jejich výsledku, nebyli schopni uvést takové skutečnosti (přestože by zřejmě šlo o úplně přesné údaje), z nichž by bylo možné usoudit, že byly splněny všechny podmínky zakládající účast žalobkyně na důchodovém zabezpečení. Obecnost čestného prohlášení nesvědčí bez dalšího o tom, že svědci nedisponují bližšími informacemi o výkonu práce žalobkyně pro JZD 1. Máj Jezeřany – Maršovice.
33. Žalobkyně měla konat práci pracovnice ve vinicích, svědkyně M. Š. pracovala v JZD 1. Máj Jezeřany – Maršovice jako mzdová účetní a svědek K. P. jako vedoucí THP, přičemž byl nadřízeným žalobkyně. K. P. tedy byl bezprostředním nadřízeným žalobkyně, jenž nepochybně může v rámci svědecké výpovědi uvést, zda žalobkyně vykonávala práci pro JZD 1. Máj Jezeřany – Maršovice celoročně, na plný pracovní úvazek, zda docházela do práce, neměla žádné mimořádné absence apod. K tomu se nepochybně může vyjádřit z titulu své pracovní pozice i druhá svědkyně M. Š., jelikož jako mzdová účetní zřejmě zpracovávala mzdovou agendu a měla přehled o pracovních úvazcích zaměstnanců a jejich docházce a absencích. Nelze totiž *a priori* vyloučit, že s

ohledem na konkrétní obsah výpovědi těchto svědků bude možné učinit závěr, že žalobkyně splnila podmínky zakládající účast na důchodovém zabezpečení, i přesto, že svědci neuvedou přesný počet odpracovaných jednotek apod. Nelze klást přehnané požadavky na obsahovou podrobnost výpovědi svědků, neboť jestliže věrohodným způsobem potvrdí, že žalobkyně v uvedeném období konala celoročně práci pro JZD 1. Máj Jezeřany – Maršovice v rozsahu odpovídajícímu plnému úvazku bez neomluvených absencí, je zřejmé, že tím bude prokázáno též naplnění konkrétních kvantitativních hledisek, s nimiž aplikovatelné právní předpisy spojovaly účast členů jednotných zemědělských družstev na důchodovém pojištění. Není třeba, aby bylo přesně prokázáno, jaký počet jednotek žalobkyně odpracovala. Je pouze třeba, aby byly prokázány takové skutečnosti, z nichž bude možné přesvědčivě dovodit, že tato konkrétní hlediska splněna byla (ačkoliv zůstane přesně neobjasněné, jaké množství jednotek žalobkyně odpracovala).

34. Soud proto nepřisvědčil závěru žalované, že svědci objektivně nemohou disponovat takovými informacemi (i s ohledem na časový odstup výsledku od sporné doby), aby mohli potvrdit skutečnosti rozhodné pro účast žalobkyně na důchodovém pojištění. Takový závěr bude moci žalovaná případně učinit až poté, co provede výslech svědků a zhodnotí ho. Bez provedení výslechu jde o závěr nepodložený.
35. Na závěr soud shrnuje, že z obsahu dávkového spisu je zřejmé, že žalobkyně konala ve sporných obdobích práci pro JZD 1. Máj Jezeřany – Maršovice z titulu členství v JZD a že byla členkou družstva. Vzhledem k absenci listinných záznamů, které se i přes veškerou snahu nepodařilo v archivech dohledat, však nyní nelze objasnit bližší okolnosti výkonu pracovní činnosti žalobkyně, zejména zda byly splněny tehdy platné podmínky zakládající účast na důchodovém pojištění. Žalobkyně označila již v průběhu správního řízení dva relevantní svědky. Žalovaná však odmítla jejich čestná prohlášení jako nevěrohodná. V dané situaci však žalobkyní nabídnuté důkazní prostředky nelze odmítnout, pokud se vztahují ke sporným obdobím a je zde pravděpodobnost určité vypovídací hodnoty. Žalovaná tím, že neprovedla výslech svědků, porušila svoji povinnost postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 3 odst. 1 správního řádu). Skutkový stav tedy musí být v zásadním rozsahu doplněn provedením výslechu dvou svědků, přičemž rozsah dokazování překračuje možnosti doplnění dokazování v soudním řízení, neboť jeho provedením by soud nahrazoval činnost žalované.

VI. Závěr a náklady řízení

36. Napadené rozhodnutí proto bylo dle ustanovení § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušeno pro vady řízení a věc vrácena žalované k dalšímu řízení dle ustanovení § 78 odst. 4 s.ř.s. (výrok I.). V dalším řízení je žalovaná vázána právním názorem zdejšího soudu vyplývající z odůvodnění rozhodnutí (ustanovení § 78 odst. 5 s.ř.s.), tj. provede a následně zhodnotí výslech svědků, kteří v řízení předložili čestná prohlášení.
37. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalovaná byla ve věci neúspěšná, pročez nemá na náhradu nákladů řízení právo. V dané věci měla plný úspěch ve věci žalobkyně, již vznikly náklady v souvislosti s právním zastoupením advokátkou.

38. Podle ustanovení § 9 odst. 2 ve spojení s ustanovením § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu platí, že v řízení o žalobě ve věci nároků fyzických osob v oblasti důchodového pojištění ve správním soudnictví je tarifní hodnotou 5 000 Kč. Ve smyslu ustanovení § 7 bod 3 této vyhlášky činí sazba za jeden úkon právní služby 1 000 Kč. Krajský soud vycházel z toho, že zástupkyně žalobkyně požadovala nahradit náklady řízení ve věci za 2 úkony právní služby, a to konkrétně převzetí a příprava zastoupení (§ 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu), a sepis žaloby (§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu). Ke každému úkonu právní služby náleží náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč. Celkem tedy náleží na odměně za právní zastupování žalobkyně částku 2 600 Kč. Jelikož zástupkyně žalobkyně soudu nedoložila, že by byla plátcem DPH, soud odměnu o částku připadající na tuto daň (21 %) nezvyšoval. Celkem tedy na odměně za právní zastupování náleží částka 2 600 Kč, která bude zástupkyni žalobkyně uhrazena žalovaným za podmínek uvedených ve výroku II. tohoto rozsudku.

39. Soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne

jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 29. února 2024

JUDr. Petr Polách v. r.
samosoudce